

”سروِ وردان آپڪا جنم سڌ اڌڪار“

باپ دادا، باپ اؤر بچون ڪا ميلا دڪ هرشت هو رهي هئ. دواپر سين جو پي ميلي وشيش روپ ۾ هوتي هئ، ڪوئي نه ڪوئي نڌي ڪي ڪناري پر هوتي هئ وا ڪوئي ديوي وا ديوتا ڪي مورت ڪي اُپلڪش ۾ هوتي هئ. ايڪ هين شورا تري باپ ڪي يادگار ۾ مناتي هئ ليڪن پريچيه نهين. دواپر ڪي ميلي پڳتون اؤر ديويون وا ديوتائون ڪي هوتي هئ. ليڪن يهه ميلا مهاندي اؤر ساگر ڪي ڪني پر باپ اؤر بچون ڪا هوتا هئ. ائسا ميلا ساري ڪلپ ۾ هو نهين سڪتا. مذوبن ۾ ڊبل ميلا ديڪتي هو. ايڪ باپ اؤر دادا مهاندي اؤر ساگر ڪا ميلا ديڪتي. ساڻ ساڻ باپ دادا اؤر بچون ڪا ميلا ديڪتي. تو ميلا تو مناء ليئا نان! يهه ميلا وردي ڪو پاتا هين رهينگا. ايڪ طرف شيوا ڪرتي هو ڪ وردي ڪو پاتي رهي تو وردي ڪو پراپت هونا هين هئ اؤر ميلا پي منانا هين هئ.

باپ دادا آپس ۾ رُوح رهاڻ ڪر رهي ٿي. برهما بولي، برهمڻون ڪي وردي تو يگيه سماپتي تڪ هوني هئ. ليڪن ساڪاري سرشتي ۾ ساڪاري روپ سين ملن ميلا مناني ڪي وڌي، وردي ڪي ساڻ ساڻ پريورتن تو هونگي نان! لون لي هوئي وستو اؤر آپني وستو ۾ اُتر تو هوتا هين هئ. لون لي هوئي وستو ڪو ڪڙي سنپال سين ڪاريه ۾ لڱايا جاتا هئ. آپني وستو ڪو جئسي چاهو وئسي ڪاريه ۾ لڱايا جاتا هئ. اؤر لون پي ساڪار شير اُتر جنم ڪا شير هئ. لون لي هوئي پراڻي وستو ڪو چلاني ڪي وڌي پي ديڪني هونگي نان. تو شو باپ مشڪراتي هوئي بولي ڪ تين سنبنڌون سين تين ريت ڪي وڌي وردي پرماڻ پريورتن هو هين جائينگا. وه ڪيا هونگا؟

باپ روپ سين وشيش اڌڪار هئ، ملن ڪي وشيش ”ٽولي“، اؤر سڪيڪ ڪي روپ ۾ ”مرلي“، سگرو ڪي روپ ۾ ”نظر سين نهال“. ارڻات اويڪت ملن ڪي روحاني سنيهه ڪي درشتي. اسي وڌي ڪي پرماڻ وردي ڪو پراپت هوني والي بچون ڪا سواگت اؤر ملن ميلا چلتا رهينگا. سڀي ڪا سنڪلپ هوتا هئ ڪ همين ڪوئي وردان ملي. باپ دادا بولي جب هئ هين وردانا ڪي بچي تو سروِ وردان تو آپڪا جنم سڌ اڌڪار هئ. آبي تو ڪيا ليڪن جنم تي هين وردانا نين وردان دي ديئي. وڌاتا نين پاڳيه ڪي اونا شي لڪير جنم پتري ۾ نوڻڌ دي. لوڪ ۾ پي جنم پتري نام سنسڪار ڪي پهلي بناء ديتي هئ. پاڳيه وڌاتا باپ نين، ورداتا باپ نين برهما مان نين جنم تي هين برهما ڪمار وا ڪماري ڪي نام سنسڪار ڪي پهلي سروِ وردان اؤر اونا شي پاڳيه ڪي لڪير سيم ڪينچ لي. جنم پتري بناء دي. تو سدا ڪي ورداني تو هو هين. سمرتي سوروپ بچون ڪو تو سدا سروِ وردان پراپت هين هئ. پراپتي سوروپ بچي هو. اپراپتي هئ ڪيا جو پراپتي ڪرني پري؟ تو ائسي روح رهاڻ آج باپ دادا ڪي چلي. يهه هال بنيا هين ڪيون هئ! تين هزار، چار هزار برهمڻ آوي. ميلا ٻڌتا جائي. تو خوب وردي ڪو پاتي رهو. مرلي بات ڪرنا نهين هئ ڪيا! هان، نظر پرني چاهيئي، يهه سڀ باتين تو پورڻ هو هين جائينگي.

آبي تو آبو تڪ لائين لڱائي هئ نان. اتني وردي تو ڪرني هئ نان! وا سمجهتي هو هر ٿوري هين آچي هئ. شيواڌاري سدا سيم ڪا تياڳ ڪر دوسري ڪي شيوا ۾ هرشت هوتي هئ. ماتائين تو شيوا ڪي انيوي هئ نان! آپني نيند پي تياڳ ڪرينگي اؤر بچي ڪو گودي ڪي جهولي ۾

جھلائينگي. آپ لوگون دواران جو ورڌي ڪو پراپت هونگي انهن ڪو پي تو حصا دلوائينگي نان. اچا. اس واري تو باپ دادا نين پي سڀ ڀارت ڪي بچون ڪا اُلھنا مٽايا هئ. جهان تڪ لون ڪا شرير نمت بن سڪي وهان تڪ اس واري تو اُلھنا پورا ڪر هين رهي هئ. اچا. سڀ روحاني سنيھ ڪو، روحاني ملن ڪو اُنيو ڪرني والي، جنر سين سرو وردانون سين سمپن، اونا شي سريشت ڀاڳيوان، اُٿسي سدا مهاڻياڳي، تياڳ دواران ڀاڳي پاني والي اُٿسي پدماپدم ڀاڳيوان بچون ڪو، چارون اور ڪي سنيھ ڪي چاٽرڪ بچون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي.

دوسري مُرلي 7-4-83

ماتائون ڪي پرت اويڪت باپ دادا ڪي مهاواڪيه

آج وشيش نمت بني هوئي ڊبل شيواڌاري، باپ دادا ڪي سنيهي ماتائون ڪو وشيش دو بول سنا رهي هئ. جو سدا باپ ڪي سڪيا ڪي سوڳات ساٿ رکنا.

ايڪ سدا لوڪ ۾ الوڪ سمرتي، سدا شيواڌاري ڪي سمرتي. سدا ترستي پن ڪي سمرتي. سرو پرت اتمڪ ڀاءُ سين شپ ڪلياڻ ڪي پاونا، سريشت بناني ڪي شپ پاونا. جئسي اُنيه آتمائون ڪو شيوا ڪي پاونا سين ديڪتي هو، بولتي هو، وئسي نمت بني هوئي لوڪ پريوار ڪي آتمائون ڪو پي اُسي پرمات چلاتي رهو. حد ۾ نهين آئو. ميرا بچا، ميرا پتي اسڪا ڪلياڻ هو، سرو ڪا ڪلياڻ هو. اگر ميراپن هئ تو اتمڪ درشتي، ڪلياڻ ڪي درشتي دي نهين سڪينگي. مڻجارت باپ دادا ڪي آڱي يهي اپني آس رڪتي هئ، بچا بدل جائي، پتي ساٿ دي، گهر والي ساٿي بني. ليڪن صرف اُن آتمائون ڪو اپنا سمجھ يه آس ڪيون رڪتي هو! اس حد ڪي ديوار ڪي ڪارڻ آپڪي شپ پاونا وا ڪلياڻ ڪي شپ اچا اُن آتمائون تڪ پهونچتي نهين. اس ليئي سنڪلپ پل اچا هئ ليڪن ساڌن يثارت نهين تو رزلت ڪئسي نڪلي؟ اس ليئي يه ڪمپلينٽ چلتي رهتي هئ تو سدا بيحد ڪي اتمڪ درشتي، ڀائي ڀائي ڪي سنڀڌ ڪي ورتي سين ڪسي پي آتما ڪي پرت شپ پاونا رڪني ڪا قل ضرور پراپت هوتا هئ. اس ليئي پرشارت سين ٿڪو نهين. بهت محنت ڪي هئ وا يه تو ڪي بدلنا هين نهين هئ، اُٿسي دلشڪست پي نهين بنو. نشچيه ٻڌي هو، ميري پن ڪي سنڀڌ سين نياري هو چلتي چلو. ڪوئي ڪوئي آتمائون ڪا ايشوريه ورثا لبني ڪي ليئي پڙتي ڪا حساب چڪتو هوني ۾ ٿورا سميه لڳتا هئ. اس ليئي ڏيرج ڌر ساڪي پن ڪي استتي ۾ استت هو، نراش نه هو. شانتي اوڙ شڪتي ڪا سهيوگ آتمائون ڪو ديتي رهو. اُٿسي استتي ۾ استت ره ڪر لوڪ ۾ الوڪ پاونا رڪني والي، ڊبل شيواڌاري، ترستي بچون ڪا مهتو بهت بڙا هئ. اپني مهتو ڪو جانو. تو دو بول ڪيا ياد رکينگي؟

نشتموها، بيحد سنڀڌن ڪي سمرتي سوروپ اوڙ دوسرا ”باپ ڪي هون“، باپ سدا ساٿي هئ. باپ ڪي ساٿ سرو سنڀڌ نياني هئ. يه تو ياد پر سڪينگا نان! بس يهي دو باتين وشيش ياد رکنا. هرايڪ يهي سمجھي ڪ باپ دادا هرايڪ شڪتي وا پانڊو سين يه پرسنل

بات ڪر رهي هئ. سڀي سوچتي هو نان ڪ ميري ليئي پرسنل ڪيا هئ. سڀا ۾ هوتي پي باپ دادا سڀي پرورتي والون سين وشيش پرسنل بول رهي هئ. پبلڪ ۾ پي پرائيويت بول رهي هئ. سمجها! ايڪ ايڪ بچي ڪو ايڪ دو سين زياده پيار دي رهي هئ. اس ليئي هين آتي هو نان! پيار ملي، سوغات ملي. اس سين رفریش هوتي هو نان. پيار ڪي ساگر هرايڪ سنيهي آتما ڪو سنيه ڪي ڪاڻ دي رهي هئ جو ڪيي ختم هين نهين هو اؤر ڪچ ره ڪيا ڪيا! ملنا، بولنا اؤر ليٺا. يهي چاهتي هو نان. آڇا.

اُٿسي سرو حدون سين نياري، سدا پريو پيار ڪي پاتر، نشتموها، وشو ڪلياڻ ڪي سمرتي سوروپ، سدا نشچيه ٻڌي وجئي، هلچل سين پري اچل رهنِي والي، اُٿسي سريشت آتمائون ڪي پرت باپ دادا ڪا يادپيار اؤر نمستي.

پارٿيون ڪي ساٿ الڳ الڳ گروپ سين ملاقات

1- سدا اپني ڪو باپ ڪي ساٿي اُٿيو ڪرتي هو؟ جسڪا ساٿي سرو شڪتيوان باپ هئ اُسڪو سدا هين سرو پراپتيان هئ. اُنڪي سامني ڪي پي ڪسي پرڪار ڪي مايا آ نهين سڪتي. مايا ڪو ودائي دي دي هئ؟ ڪيي مايا ڪي مهمان نوازي تو نهين ڪرتي؟ جو مايا ڪو ودائي ديني والي هئ اُنهن ڪو باپ دادا دواران هر قدم ۾ وڌائي ملتي هئ. اُگر اُپي تڪ وڌائي نهين دي تو وار وار چلانا پرينڱا. ڪيا ڪرين، ڪئسي ڪرين؟ اس ليئي سدا وڌائي ديني والي اؤر وڌائي پاني والي. اُٿسي خوشنصيب آتما هو. هر قدم باپ ساٿ هئ تو وڌائي پي ساٿ هئ. سدا اُسي سمرتي ۾ رهو ڪ سيمر پڳوان هر آتمائون ڪو وڌائي ديتي هئ. جو سوچا نهين ٿا وه پاء ليٺا! باپ ڪو پايا سڀ ڪچ پايا. سرو پراپتي سوروپ هو گئي. سدا اُسي پاڳيه ڪو ياد ڪرو.

2- سڀي ايڪ باپ ڪي سنيه ۾ سمائي هوئي رهتي هو؟ جئسي ساگر ۾ سماء جاتي هئ اُٿسي باپ ڪي سنيه ۾ سدا سمائي هوئي. جو سدا سنيه ۾ سمائي رهتي هئ اُنڪو دنيا ڪي ڪسي پي بات ڪي سڌڻ نهين رهتي. سنيه ۾ سمائي هوني ڪي ڪارڻ سڀ باتون سين سهج هين پري هو جاتي هئ. محنت نهين ڪرني پرتي. پڳتون ڪي ليئي ڪهتي هئ يه تو ڪوئي هوئي رهتي هئ ليڪن بچي تو سدا پريم ۾ ڏوڙي هوئي رهتي هئ. اُنهن دنيا ڪي سمرتي نهين. گهر ميرا، بچا ميرا، يه چيز ميري، يي ميرا ميرا ختم. بس ايڪ باپ ميرا اؤر سڀ ميرا ختم. اؤر ميرا مٿا بناء دينا هئ. ايڪ باپ ميرا تو مٿاڀن سمايت هو جاتا هئ.

3- باپ ڪو هرايڪ بچا اُتي پيارا هئ. سڀ سريشت تي سريشت هو. چاهي غريب هو، چاهي شاهوڪار، چاهي پڙهي لکي هو چاهي اُن پڙه، سڀ ايڪ دو سين اڌڪ پياري هئ. باپ ڪي ليئي سڀي وشيش آتمائين هئ. ڪوئسي وشيشنا هئ سڀي ۾؟ باپ ڪو جانني ڪي وشيشنا هئ. جو بڙي بڙي رشي مَني نهين جان سڪي وه آپ نين جان ليٺا، پاء ليٺا. وه بچاري تو نيتي نيتي ڪرڪي چلي گئي. آپ نين سڀ ڪچ جان ليٺا. تو باپ دادا اُٿسي وشيش آتمائون ڪو روز يادپيار ديتي هئ. روز ملن مناتي هئ. امبرت ويلي ڪا سميه خاص بچون ڪي ليئي هئ. پڳتون ڪي لائين پيچي، بچون ڪي پهلي. جو وشيش آتمائين هوتي

هٽُ اُن سِين ملني ڪا سميه پي ضرور وشيش هونگا نان! تو سدا اپني ڪو اُٿسي وشيش آتما سمجهو اُڙ سدا خوشي ۾ اُڙتي چلو.

4- برهمڻ بچي اپني بيماري ڪي دوائِي سِير هين ڪر سگهي هٽُ. خوشي ڪي خوراڪ سيڪنڊ ۾ اثر ڪرني والي دوائِي هٽُ. جئسي وه لوگ پاورفل انجيكشن لڱاءِ ديتي هٽُ. تو چينج هو جاتي. اُٿسي برهمڻ سِير هين سِير ڪو خوشي ڪي گولي دي ديتي هٽُ وا خوشي ڪا انجيكشن لڱاءِ ديتي هٽُ. يه تو استاڪ هرايڪ ڪي پاس هٽُ نان! ناليچ ڪي آڌار پر شرير ڪو چلانا هٽُ. ناليچ ڪي لائيت اُڙ مائيت بهت مدد ديتي هٽُ. ڪوئي پي بيماري آتي هٽُ تو يه پي ٻڌي ڪوريست ديني ڪا ساڌن هٽُ. سوڪير وطن ۾ اويڪت باپ دادا ڪي سات دو دن نمترڻ پر اُشت ليلا ڪيلني ڪي ليئي پهونچ جائو ڦر ڪوئي ڊاڪٽر ڪي پي ضرورت نهين رهينگي. جئسي شروع ۾ سنديشيان جاتي ٿي، ايڪ يا دو دن پي وطن ۾ هين رهتي ٿي اُٿسي هين ڪچ پي هو تو وطن ۾ آ جائو. باپ دادا وطن سِين سِر ڪراتي رهينگي، پڳتون ڪي پاس لي جائينگي، لنڊن، آميريڪا گهوڙا دينگي. وشو ڪا چڪر لڳوا دينگي. تو ڪوئي پي بيماري ڪي آتي تو سمجهو وطن ڪا نمترڻ آيا هٽُ، بيماري نهين آئي هٽُ.

پرشن :- سهج يوگي جيون ڪي وشيشتا ڪيا هٽُ؟

اُتر:- يوگي جيون اُرتات سدا سڪميه جيون. تو جو سهج يوگي هٽُ وه سدا سُڪ ڪي جهولي ۾ جهولني والي هوتي هٽُ. جب سڪداتا باپ هين اپنا هو گيا تو سُڪ هين سُڪ هو گيا نان. تو سُڪ ڪي جهولي ۾ جهولتي رهو. سڪداتا باپ مل گيا، سُڪ ڪي جيون بن گئي، سُڪ ڪا سنسار مل گيا، يهي هٽُ يوگي جيون ڪي وشيشتا جس ۾ دُڪ ڪا نام نشان نهين.

پرشن :- بزرگ اُڙ اُن پڙه بچون ڪو ڪس آڌار پر شيوا ڪرني هٽُ؟

اُتر:- اپني اُنيو ڪي آڌار پر. اُنيو ڪي ڪهاڻي سيڪو سَنائو. جئسي گهر ۾ دادِي وا نانِي بچون ڪو ڪهاڻي سناتي هٽُ اُٿسي آپ پي اُنيو ڪي ڪهاڻي سَنائو، ڪيا ملا هٽُ، ڪيا پايا هٽُ... يهي ڪهاڻي سَنانا هٽُ. يه سڀ سِين بڙي شيوا هٽُ. جو هرايڪ ڪر سگها هٽُ. ياد اُڙ شيوا ۾ هين سدا تنپر رهو يهي هٽُ باپ سمان ڪرتويه.

وردان - برهمڻ جنم ڪي وشيشتا ڪو نچرل نيچر بناني والي سهج پرشارتي پو

جئسي ڪسي ڪا جنم راج پريوار ۾ هو، تو وار وار سمرتِي ۾ لاتي هٽُ ڪ مئن راجڪمار يا راجڪماري هون، چاهي ڪرم رُچي ڪي ڪارڻ ساڌارڻ پي هو ليڪن اپني جنم ڪي وشيشتا ڪو نهين پوئتي. اُٿسي برهمڻ جنم هين وشيش جنم هٽُ، تو جنم پي سریشٽ، ڌرم پي سریشٽ اُڙ ڪرم پي سریشٽ هٽُ. اسي سریشٽا اُرتات وشيشتا ڪي جيون سمرتِي ۾ نچرل رهي تو سهج پرشارتي بن جائينگي. وشيش جيون والي آتمائين ڪي ساڌارڻ ڪرم نهين ڪر سگهي.

سلوگن - ڊبل لائيت رهنا هٽُ تو وگهن وناشڪ بنو.